

hed, idet man først kan offentliggøre navnet på en virksomhed, i forbindelse med, at sagen afgøres, og kun hvis betingelserne i § 49 a er opfyldt. Dermed har tavshedspligten afskåret Finanstilsynet fra at gå ind i en offentlig debat om en konkret sag og korrigerer eventuelle fejlagtige oplysninger eller misforståelser, som er kommet frem i pressen.

Ændringen af Finanstilsynets tavshedspligt på de udvalgte områder har til hensigt at øge offentligheden og åbenheden på forbrugerområdet. Offentligheden vil fremover kunne få indsigt i Finanstilsynets arbejde efter de almindelige regler om aktindsigt i offentlighedsloven og forvaltningsloven.

Der er dermed den samme offentlighed om oplysninger, der kommer frem i forbindelse med tilsynet med de offentligretlige forbrugerrettede regler på det finansielle område, som hvis reguleringen havde været underlagt Forbrugerombudsmandens tilsyn.

Lempelsen af Finanstilsynets tavshedspligt vil indebære, under forudsætning af overholdelse af forvaltningsloven og offentlighedslovens regler, jf. nedenfor, at Finanstilsynet kan udtale sig om, hvorvidt en konkret forbrugersag behandles i Finanstilsynet og eksempelvis udlevere en kopi af Finanstilsynets brev til virksomheden eller af den endelige afgørelse i sagen til en journalist.

Grænsedragningen mellem Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens virksomhed indebærer, at der er behov for en vis koordinering mellem Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens tilsynsvirksomhed.

Efter markedsføringslovens § 2, stk. 2, finder markedsføringsloven ikke anvendelse på sager vedrørende finansielle virksomheders overtrædelse af regler om god markedsføringsskik og vildledning, når der af økonomi- og erhvervsministeren er udstedt regler på dette område. Derimod finder markedsføringslovens regler bl.a. om sammenlignende reklame, adgangen til at anvende lodtrækning og præmiekonkurrencer som salgsfremmende foranstaltning og lovens regler om erhvervshemmeligheder anvendelse på finansielle virksomheder.

Med de nye regler om ændring af Finanstilsynets tavshedspligt og regler om offentliggørelse vil det være muligt at styrke det naturlige samarbejde mellem Forbrugerombudsmanden og Finanstilsynet, så koordinering mellem myndighederne kan sikre en sammenhængende håndhævelse af forbrugerlovgivningen på det finansielle område.

Da Finanstilsynet ikke længere vil have en særlig tavshedspligt vedrørende god skik m.v., jf. ændringen

ovenfor, kan tilsynet videregive oplysninger fra sager, som vedrører god skik til Forbrugerombudsmanden, fx i tilfælde, hvor Forbrugerombudsmanden har oversendt en sag til Finanstilsynet, fordi sagen henhører under Finanstilsynets regelsæt, men hvor Forbrugerombudsmanden kan have behov for at kende afgørelsens indhold af hensyn til koordineringen mellem de to regelsæt. Såfremt der i disse tilfælde måtte være tavshedsbelagte oplysninger, jf. forvaltningslovens § 27, kan sådanne oplysninger alligevel videregives til en anden forvaltningsmyndighed, når videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling eller er nødvendig for, at en myndighed kan gennemføre tilsyns- eller kontrolopgaver jf. forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 4. Tilsvarende muligheder for videregivelse gælder efter persondataloven.

Den foreslåede ændring betyder desuden, at enhver kan få udleveret oplysninger om tilsynet med god skik m.v. dog med de undtagelser, der følger af offentlighedslovens kapitel 3. Blandt disse undtagelser kan bl.a. nævnes oplysninger, der ikke er af faktisk karakter i interne arbejdsdokumenter, oplysninger om enkeltpersoners private forhold, herunder økonomiske forhold, samt forhold af væsentlig økonomisk betydning for en person eller en virksomhed. Der kan meddeles aktindsigt i de oplysninger, som Finanstilsynet ligger inde med, uanset om sagen stadig er under behandling eller om sagsbehandlingen er afsluttet. Derimod giver offentlighedsloven ikke mulighed for løbende aktindsigt i oplysninger, som måtte tilgå en sag.

Da aktindsigten er knyttet til bestemte typer oplysninger og ikke til sagstyper, vil der være aktindsigt i oplysningerne, uanset om disse findes i en sag, som udelukkende vedrører god skik eller om de findes i andre sager i Finanstilsynet, som er omfattet af tilsynets generelle tavshedspligt. Såfremt der fx ønskes aktindsigt i oplysninger, som findes i en tilsynssag, som i øvrigt ikke vedrører god skik, vil oplysningerne vedrørende god skik blive ekstraheret fra denne sag og udleveret, mens resten af sagen vil være omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt.

Når Finanstilsynet anmoder en virksomhed om en redegørelse, vil tilsynet sædvanligvis angive de relevante bestemmelser i den finansielle lovgivning, som vil være tema for redegørelsen. Virksomheden vil heraf kunne udlede, om de oplysninger, som den efterfølgende afgiver til Finanstilsynet, vil kunne udleveres i forbindelse med en begæring om aktindsigt.

Ligeledes vil Finanstilsynet, når det foretager en inspektion, som specifikt vedrører god skik-reglerne, særligt gøre virksomheden opmærksom på, at materiale, som indsendes til tilsynet, og oplysninger, som af-